

Athens Pirate Radio Station
Transmitting Chaos
98 - 98.1 fm

www.radio98fm.org
Ραδιοζώνες Ανατρεπτικής Έκφρασης
Ιανουάριος 2012

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ ΚΥΜΑΤΑ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Editorial

O 98fm λειτουργεί και υποστηρίζεται από τη διαχειριστική συνέλευση που συναντιέται κάθε Κυριακή στις 6 το απόγευμα, τα μέλη της οποίας βρίσκονται καθημερινά στα studio και τις εγκαταστάσεις του σταθμού.

Κάθε πρώτη του μήνα η συνέλευση μεταφέρεται στο κέντρο.

Ρόλος της είναι να φτιάχνει το πρόγραμμα, να συντηρεί και να αναπτύσσει τον τεχνικό εξοπλισμό και να δραστηριοποιείται στην κατεύθυνση της κοινωνικοποίησης του εγχειρήματος.

Ο σταθμός εκπέμπει αδιαμεσολάβητα και αντιεμπορικά. Καθημερινά, πέρα από το μουσικό πρόγραμμα, την ενημερωτική ζώνη και το δελτίο αντιπληροφόρησης, γίνονται εκπομπές μουσικού και πολιτικού περιεχομένου.

Κάθε εκπομπή είναι αυτόνομη και αντιπροσωπεύει την καθεμιά και τον καθένα που την οργανώνει. Καθένας που παίρνει το μικρόφωνο μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι είναι υπεράνω κριτικής. Οποσδήποτε είναι αδιανόητο μέσα από την συχνότητα να εκφραστούν απόψεις που υποστηρίζουν τον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον εθνικισμό και εν γένει τον φασισμό. Στο πρόγραμμα έχουμε συμφωνήσει ότι δεν χωράνε το εμπόριο, τα κόμματα και οι θεσμικοί φορείς κάθε είδους. Επίσης, δεν έχουν τύχη όσοι γυρεύουν ένα μέσο αυτοπροβολής ή θεωρήσουν αυτόματα ότι με την συμμετοχή τους αποκτούν την αποκλειστική κυριότητα επάνω στο μέσο. Αντιμαχόμαστε την εξουσιαστική νοοτροπία και προσπαθούμε πάντα να προβάλλουμε τα κινηματικά γεγονότα και τα αυτό-οργανωμένα εγχειρήματα.

Internet: www.radio98fm.org

FM Αθήνα: 98.0~98.1 MHz

Το τηλέφωνο του σταθμού είναι: (0030)-2107723144

Για μηνύματα και κλήσεις από κινητό: (0030)-6975656265

Για επικοινωνία με την πρωινή εκπομπή της Ενημερωτικής Ζώνης : (0030)-2108203208

ΡΑΔΙΟΖΩΝΕΣ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Η στάση που διαμορφώνει ένας άνθρωπος στην καθημερινότητα του, εξαρτάται από ποικίλους υλικούς και ιδεαλιστικούς παράγοντες, συνειδητά και υποσυνείδητα ερεθίσματα και βιώματα. Στο πεδίο του συλλογικού τώρα, η μεταφορά πληροφοριών μεταξύ πομπού και δεκτών είναι, ένας από τους πιο δυναμικούς παράγοντες εμπλουτισμού της γνώσης και διαμόρφωσης των συνειδήσεων. Αυτή η διαδικασία της πληροφόρησης, του πλήθους, δηλαδή, των πληροφοριών που σωρεύει ένας άνθρωπος και εν γένει μια συλλογικότητα, καθορίζει σε μεγάλο βαθμό αντιλήψεις, στηρίζει αποφάσεις και οπλίζει με επιχειρήματα τα αντιμαχόμενα μέρη.

Αν δεχτούμε λοιπόν την πληροφόρηση ως βασικό παράγοντα διαμόρφωσης της συλλογικής συνείδησης, τότε καθοριστική σημασία έχει η εξέταση της πηγής της πληροφορίας, της μορφής με την οποία κωδικοποιείται και της «αντικειμενικότητάς» της. Αν, τώρα, το συλλογικό το εξετάσουμε από την οπτική της ποσότητας, τότε η κυρίαρχη πηγή πληροφόρησης, άρα και διαμόρφωσης, της μαζικής –πλέον– συνείδησης είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως τα γνωρίζουμε μέσα από την καθημερινότητά. Όσον αφορά την μορφή της πληροφορίας, αυτή εξαρτάται κύρια από το μέσο (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδα, διαδίκτυο...).

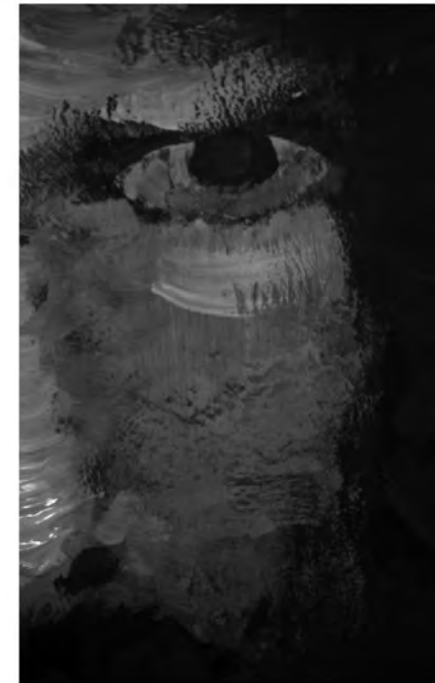
Εξ ορισμού, το εύκολα συναγόμενο, είναι πως το μέσο αποτελεί όχημα ανάδειξης της πληροφορίας: πληροφορία και μέσο αλληλεπιδρούν ώστε το τελευταίο να διαμορφωθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο προκειμένου να αναδείξει το περιεχόμενο της κωδικοποιημένης πια πληροφορίας, δηλαδή

του μηνύματος. Μοιραία, όμως η φύση του εκάστοτε μέσου προκρίνει ή υποβιβάζει πτυχές του μηνύματος. Συνεπώς, καμιά πληροφορία δεν καταλήγει στον δέκτη αναλλοίωτη. Ποια λοιπόν η σχέση μέσου-μηνύματος στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε.; Η αυτονόητη απάντηση θα ήταν: «Αυτή που θα έπρεπε να ισχύει για κάθε μέσο πληροφόρησης...η ανάδειξη της ουσίας του μηνύματος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο». Φυσικά μια τέτοια απάντηση δεν ανταποκρίνεται στην καθημερινότητα.

Πριν όμως ψηλαφήσουμε τον τρόπο με τον οποίον διαλέγουν τα κυρίαρχα μέσα να αναδείξουν την πληροφορία πρέπει να ασχοληθούμε με την **αντικειμενικότητα της πληροφόρησης**.

Υπάρχει, λοιπόν; Η απάντηση δεν είναι μονολεκτική, ούτε εύκολη εφόσον οι απαντήσεις που δίνουμε θέλουμε να έχουν αντίκρισμα στην καθημερινότητα και όχι σε ένα θεωρητικό επίπεδο. Σίγουρα η κωδικοποίηση ενός «φυσικού φαινομένου» μπορεί να παράγει μια αντικειμενική απεικόνισή του: «Στις 20 Οκτώβρη, στην απεργιακή συγκέντρωση έξω από την Βουλή, μια μερίδα διαδηλωτών πέταξε πέτρες σε μια άλλη μερίδα διαδηλωτών». Τι γίνεται όμως όταν –όπως πάντα συμβαίνει– στο μήνυμα πρέπει να κωδικοποιούνται και πιο υποκειμενικές πληροφορίες; «Στις 20 Οκτώβρη, στην απεργιακή συγκέντρωση έξω από την Βουλή, αναρχικοί πέταξαν πέτρες στην περιφρούρηση του ΚΚΕ» ή ακόμη «Στις 20 Οκτώβρη, στην απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος, αναρχικοί πέταξαν πέτρες στην περιφρούρηση του ΚΚΕ, γιατί τους εμπόδιζε να περάσουν». Ή μήπως «γιατί οι αναρχικοί είναι προβοκάτορες και πράκτορες»; Ή «γιατί οι ΚΚΕδες είναι φρουροί του αστικού κράτους»... Και ακόμα γιατί αναρχικοί και όχι άγρια νεολαία, λούμπεν προλεταριάτο, νεόπτωχοι μικροαστοί, απδιασμένοι πολίτες, αντιφρονούντες αριστεροί, ένα μίγμα όλων αυτών ή ίσως ένα άλλο; Δεν πρόκειται κανείς να διεξάγει δημοσκόπηση για να αναδείξει τους λόγους του καθενός...

Κοινωνιολογικές και πολιτικές εκτιμήσεις και κατά συνέπεια **η πολιτική και κοινωνική στοίχιση του κάθε μέσου** είναι αυτές που καθορίζουν το περιεχόμενο της πληροφορίας. Όσο πιο σύνθετο είναι ένα «φαινόμενο» τόσο πιο εύκολα νοθεύεται από τον υποκειμενισμό των εργαλείων ανάλυσης που χρησιμοποιούνται και την όποια **σκοπιμότητα**. Κανένα γεγονός της υπαρκτής καθημερινότητας δεν μπορεί να δοθεί με μια πραγματικά αντικειμενική οπτική. Γιατί άλλωστε, αφού ο κόσμος δεν είναι δομημένος μονοδιάστατα, μέσα του συνυπάρχουν ή ανταγωνίζονται χιλιάδες ιδέες και συμφέροντα, υλικά ή ιδεαλιστικά, τα οποία επεξεργάζονται και αναλύουν την πραγματικότητα με το δικό τους τρόπο, **παράγουν την δική τους «αλήθεια»**. Είναι θέμα κουλτούρας και πολιτικής ανάλυσης το κατά πόσο η αντίληψη των γεγονότων θα βασιστεί σε όσο το δυνατόν πιο διασταυρωμένα δεδομένα αντί υποθέσεων. Αν το σχόλιο θα διαχωρίζεται από την «καθαρή πληροφορία» αντί να περιπλέκεται

έντεχνα και να ενσωματώνεται επιπλέον σε αυτήν η σκοπιμότητα. Αν τελικά ο δέκτης είναι υπεύθυνος της ζωής του και άρα του αναλογεί η ενημέρωση αντί της καθοδήγησης και της προπαγάνδας. Δεν ταυτίζεται όμως η *υποκειμενική φύση* ενός σύνθετου μηνύματος, εδώ μιας είδησης, με την *αλλοίωση* του.

Αντίθετα. Είναι πάγια τακτική των Μ.Μ.Ε. να **αλλοιώνουν την είδηση** προκειμένου να την φέρουν στα μέτρα του συμφέροντος που εξυπηρετούν, **παρουσιάζοντας την ως αντικειμενική**. Ως την μόνη αλήθεια η οποία μάλιστα αποτελεί και την γενική πεποίθηση, κατασκευάζοντας έτσι την «κοινή γνώμη». Με την **άρνηση** της υποκειμενικής φύσης της είδησης, οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ γεγονότος και ανάλυσης σπάνε. Εκτιμήσεις παρουσιάζονται ως βεβαιότητες, τα ψέματα ανακατεύονται με τις αλήθειες. Και από αυτή την ψευδή αφετηρία ξεπηδά ένας ατελείωτος λαβύρινθος από απόψεις και συμπεράσματα, θέσεις και αντιθέσεις, και όλα αυτά διαλεκτικά δομημένα -άρα και πειστικά-, με τη διαφορά όμως ότι στηρίζονται σε μια *κατασκευασμένη πραγματικότητα*. Το μέσο **δεν** αποτελεί πια όχημα ανάδειξης του μηνύματος. **Το μέσο παράγει το μήνυμα**. Ή καλύτερα παράγει μια εικόνα του αρχικού μηνύματος, κομμένη και ραμμένη στις σκοπιμότητες που το μέσο εξυπηρετεί.

Η *αντιπληροφόρηση* έρχεται σε αυτό το σκηνικό ως η απάντηση μιας *πολιτικής κουλτούρας* που τοποθετεί στη θέση των εκπροσώπων και των θεσμών της εξουσίας τον *συλλογικό δράστη* ως το σημαίνον πρόσωπο της επικαιρότητας, αναδεικνύοντας τον λόγο και τις πράξεις του, όπως αυτά εκφράζονται μέσα από τις *αυτό-οργανωτικές του δομές*. Όταν τα media, κυρίαρχα και «εναλλακτικά», αφηγούνται για παράδειγμα την υπόθεση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης ως μια ιστορία υπόγειων διαδρομών μεταξύ εθνοσωτήρων κομματάρχων, ανθελλήνων ξένων συμφερόντων και αφυπνιστών δημοσιογράφων, όταν οι κοινωνικές διεργασίες ταυτίζονται αξιωματικά με τις διεργασίες στα βουλευτικά και τραπεζιτικά γραφεία τότε η αντιπληροφόρηση αναλαμβάνει να φέρει στο προσκήνιο την κοινωνική αντίδραση, «βίαιη» ή «ειρηνική», δομημένη ή αυθόρμητη, πάντοτε όμως **αυθεντική και αδιαμεσολάβητη**.

Αν τελικά ο αγώνας ενάντια στην εξουσία είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στην λήθη, τότε η *συλλογική μνήμη* και η *κινηματική καταγραφή* έχουν σαν βασικό εργαλείο τα *μέσα αντιπληροφόρησης*. Τα μέσα αυτά δεν βαφτίζουν την προπαγάνδα «αλήθεια», δεν αναγνωρίζουν στην πληροφόρηση το αντικειμενικό. Το αντικειμενικό όπως και η κοινή γνώμη, η πλειοψηφία και η ομοφωνία είναι υποσύνολα της «κοινωνική ειρήνης» και όλα μαζί κατασκευάσματα της κυρίαρχης προπαγάνδας. Δεν διαφοροποιούνται από τα κυρίαρχα μέσα γιατί λένε περισσότερη «αλήθεια» **αλλά γιατί διαχειρίζονται την πληροφορία διαφορετικά**: καταργούν την σχέση

πομπού-δέκτη, αφού λειτουργούν ως μάντες μεταφοράς της πληροφορίας μεταξύ δρώντων, δημιουργώντας ένα ψηφιδωτό διαφορετικών οπτικών και απόψεων του ίδιου γεγονότος, πάντα από την πλευρά των αυτοοργανωμένων αγώνων κατά της κυριαρχίας και της επιβολής.

Ως έννοια πολιτική η αντιπληροφόρηση, δεν αρκεί να αντιπροσωπεύει μια αντιεξουσιαστική διαχείριση της πληροφορίας. Προϋποθέτει την *αυτοοργάνωση ως διαχειριστική δομή* του μέσου που την πραγματώνει. Αποδίδει και εξελίσσεται όσο έχει *δεσμούς και αναφορές* με τα κοινωνικά κομμάτια που επιδιώκουν να συλλογικοποιήσουν την ζωή τους αντιεραρχικά ενάντια στον κανιβαλικό ατομικισμό και την ταξική εκμετάλλευση. Στο μαινόμενο κοινωνικό/ταξικό πόλεμο, τα μέσα αντιπληροφόρησης αποτελούν προκεχωρημένες θέσεις εφόδου ενάντια στα media του ψεύδους.

ΤΑ ΜΕΣΑ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΟΜΕΣ

Κομβικό σημείο για την εδραίωση και την εξάπλωση των αυτοοργανωμένων μέσων αντιπληροφόρησης αποτελεί η **εξέγερση του Δεκέμβρη** του 2008. Μια εξέγερση, όπου η κοινωνική ειρήνη και ο εφησυχασμός προς στιγμή παύουν. Εξεγερμένοι από όλες τις πόλεις του ελλαδικού χώρου ξεχύνονται για μέρες στους δρόμους, οργανώνονται σε συνελεύσεις, ξεκινούν καταλήψεις και αντιμετωπίζουν μαζικά την καταστολή. Ο λόγος και οι πράξεις εκατοντάδων συλλογικοτήτων και ατόμων διαχέονται παντού μέσα από αφίσες, έντυπα, ηλεκτρονικά μέσα, αλλά και τους αυτοοργανωμένους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Στήνονται αυτοσχέδια studio στην ΑΣΟΕΕ και το Πολυτεχνείο τα οποία διαχειρίζονται από τους ίδιους τους εξεγερμένους χρησιμοποιώντας την συχνότητα των 98fm. Πρόκειται για μια απρόβλεπτη κορύφωση των μακροχρόνιων καθημερινών διαδικασιών, παρακαταθήκη για την συνέχιση και την όξυνση του κοινωνικού-ταξικού αγώνα.

Σήμερα ολόκληρη η κοινωνία ζει στον αστερισμό της «χρηματοοικονομικής κρίσης». Κεφάλαιο και κράτος εξαπολύουν μια εφ' όλης της ύλης επίθεση στα χαμηλά ταξικά κοινωνικά στρώματα. Οι μάσκες της δημοκρατίας πέφτουν, το κοινωνικό συμβόλαιο της μεταπολίτευσης σπάει, μαζί και η επίπλαστη πραγματικότητα του καταναλωτικού παράδεισου και της «ισχυρής Ελλάδας». Η ανεργία, οι απολύσεις, η διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, οι φόροι, τα χαμηλά μεροκάματα, η κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, το κόσψιμο του ρεύματος, τα χαράτσια, η κρατική καταστολή φανερώνουν ένα σύστημα ανθρωποφάγο που δεν αναμορφώνεται. Κάτω από αυτή την συνθήκη, κάποιοι βγαίνουν από την απάθεια και περνούν στην δράση. Δημιουργούνται συνελεύσεις γειτονιών, νέα σωματεία βάσης, αυτοδιαχειριζόμενοι κοινωνικοί χώροι και πάρκα, πολιτικές καταλήψεις καθώς και μια περιρρέουσα επιθυμία για δημιουργία αδιαμεσολάβητων δομών διαχείρισης της καθημερινής

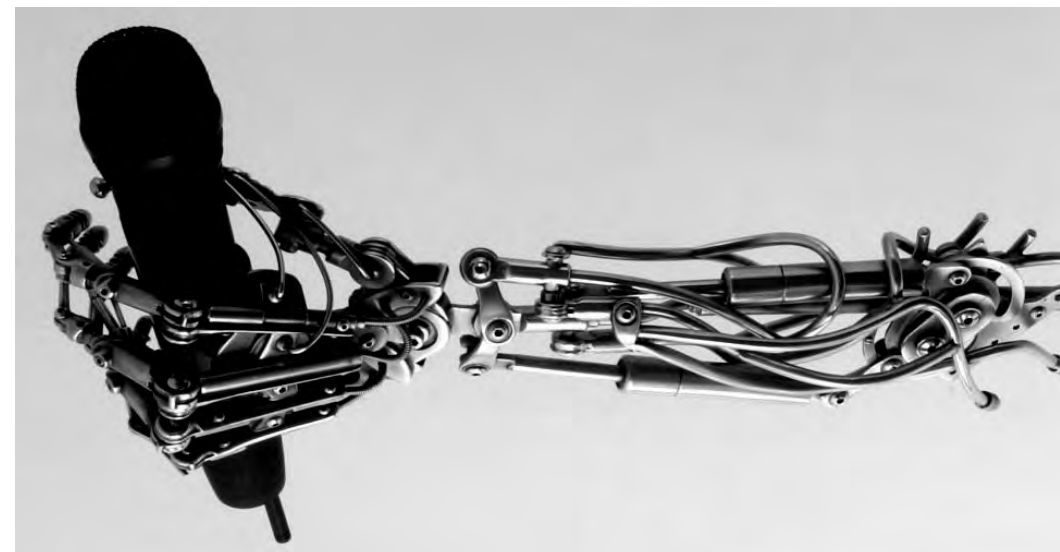
ζωής. Αναδύεται εν ολίγοις ένα νέο *αντιθεσμικό* και *αυτοθεσμισμένο* κίνημα που έχει ανάγκη για διάχυση του λόγου και των δράσεων, για κοινωνική απεύθυνση, για τον συντονισμό και την επικοινωνία της πληθώρας των εγχειρημάτων που το απαρτίζουν αλλά και για την καταγραφή των αγώνων του.

Σταδιακά, και σήμερα πλέον ξεκάθαρα, η αντιπληροφόρηση φαντάζει αναπόσπαστο κομμάτι του ανταγωνιστικού αυτού κινήματος. Στον χώρο της **αυτοοργανωμένης** ραδιοφωνίας, οι αλλαγές είναι σαρωτικές τόσο από άποψη μαζικοποίησης των μέσων όσο και από άποψη αποτελέσματος. Τόσο στον 98fm όσο και στον 1431AM στην Θεσσαλονίκη, με δεδομένες τις συνθήκες που περιγράψαμε παραπάνω, στρέφεται το ενδιαφέρον σε μια *θερωτική* αλλά κυρίως *οργανωτική* και *τεχνική* προσπάθεια μεταφοράς του λόγου και της δράσης του ανταγωνιστικού κινήματος στο μικρόφωνο. Στην ίδια λογική κινούνται ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα αντιπληροφόρησης, που και αυτά με τη σειρά τους βλέπουν την απεύθυνση και την διαχειριστική τους ομάδα να μαζικοποιείται. Από τον Δεκέμβριο του 2008 ως και σήμερα, στα αυτοοργανωμένα ραδιόφωνα του ελλαδικού χώρου, έχουν προστεθεί το **Ράδιο Κατάληψη** (Πάτρα, FM), το **Ράδιο Παράσιτα** (Βόλος, web), το **Ραδιουργία** (Αργίριο, FM), ο **105FM** (Μυτιλήνη, FM), το **Radio Revolt** (Θεσσαλονίκη, FM), το **Αυτόνομο Ράδιο Ιωαννίνων** (Ιωάννινα, web) και το **Ραδιοφράγματα** (web, Αθήνα). Για την πληρότητα της καταγραφής πρέπει να σημειωθεί και ο Ράδιο Ένταση (FM, Αθήνα) ο οποίος όμως, αν και προσομοιάζει σε κάποια χαρακτηριστικά με τους προαναφερθέντες σταθμούς, έχει εν γένει μια διαφορετική προσέγγιση στη διαχείριση της πληροφόρησης, στην οργάνωσή του και κυρίως στις συμμαχίες που επιλέγει. Εκτός του τελευταίου, τα υπόλοιπα ραδιοφωνικά εγχειρήματα από την πρώτη στιγμή συνεργάζονται τεχνικά και πολιτικά με αποτέλεσμα την δημιουργία του **Δικτύου Αυτοοργανωμένων Ραδιοφώνων**, προκειμένου να στρέψουν και άλλους στην κατάληψη των συχνοτήτων και του διαδικτύου αλλά και για να εγείρουν **έναν ανταγωνιστικό και διακριτό πόλο πληροφόρησης και έκφρασης**.

Το αποτέλεσμα αυτής της κινητικότητας, που πολλές φορές έχει αποτέλεσμα το σπάσιμο του μονοπωλίου της πληροφόρησης από τα καθεστωτικά εμπορικά media, είναι -τί άλλο;- η κρατική καταστολή. Ξεκινά από την τοποθέτηση του - χωρίς άδεια και μάλιστα από τον Υμηττό - **Free FM** στην συχνότητα των 98 megacycles. Περνά μέσα από την μήνυση και τις διαρκείς επερωτήσεις βουλευτών κατά του αθηναϊκού *Indymedia*, όπου η αυτονόητη λειτουργία μιας σελίδας αντιπληροφόρησης αποτέλεσε για μήνες κεντρικό πολιτικό ζήτημα. Συνεχίζει με τους εμπρησμούς από φασιστικές συμμορίες στο βαγόνι-studio του *Radio Revolt* και στη συνέχεια στην εισβολή της αστυνομίας στο studio του. Και κάνει στάση στην μήνυση της **EETT** κατά του 98fm για την χρήση της συχνότητας των 98.1, την ίδια στιγμή που στους 98.0 παίζει ο Free FM, ο οποίος όμως απολαμβάνει (παρα)κρατικής πολιτικής ασυλίας μιας και κάνει την δουλειά του κράτους χωρίς πολιτικό κόστος. Κάνει ακόμα στάση στην νέα δίωξη κατά του *Indymedia* και αυτή τη φορά μάλιστα μια μήνυση στο «αναρχικό και

τρομοκρατικό» περιεχόμενο που φιλοξενεί η ιστοσελίδα. Μια δίωξη-εφαρμογή του τρομονόμου περί «εγκλωμισμού εγκληματικών πράξεων και πρόκληση διέγερσης» με τον οποίον διώκονται οι καταληψίες του Flash FM επειδή εξέπεμπαν μηνύματα αλληλεγγύης σε συλληφθέντες για συμμετοχή στην ένοπλη οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας.

Η κρατική καταστολή δεν έχει περιθώρια να απαντήσει με το γάντι. Είναι εξάλλου όργανο ενός οικονομικού συστήματος που έχει χάσει την «δημοκρατική» του ψυχραιμία και χτυπάει στο ψαχνό χωρίς περιστροφές. **Αν κάτι δεν το βολεύει, είναι οι φωνές αντίστασης να διαχέονται με όλα τα μέσα στα αυτιά μιας φοβισμένης και εξουθενωμένης κοινωνίας**. Τα μέσα αντιπληροφόρησης είναι πλέον πολλά και σαν ανάγκη ζωτικά. Αν το οργανικό τους δέσιμο με το αντιθεσμικό και ανταγωνιστικό κίνημα είναι αρκετά ισχυρό ανάχωμα στα χτυπήματα της καταστολής, θα το δείξει το -πολύ άμεσο- μέλλον.

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΟΥ 98fm ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ

Στα πλαίσια αυτά, ο 98fm θέτοντας εαυτόν στα πλαίσια του παραπάνω κινήματος, αναγνωρίζει τον ρόλο της αντιπληροφόρησης ως θεμελιώδες στοιχείο για την προώθηση του λόγου και της δράσης των αγωνιζομένων. Απαραίτητο για κάτι τέτοιο είναι η **ανάδειξη των γεγονότων από τους ίδιους τους δράστες** χωρίς την διαμεσολάβηση των ειδικών της πληροφόρησης. Επιχειρείται έτσι η ελαχιστοποίηση της «εξουσίας» του μικροφώνου και το **σπάσιμο -ως ένα βαθμό- της σχέσης πομπού-δέκτη**. Μιας σχέσης την οποία έχουμε μάθει να αποδεχόμαστε και να αναπαράγουμε, όχι μόνο από τα κυρίαρχα media, αλλά και από το σχολείο, τον στρατό, την δουλειά, τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται το πολιτικό και κοινωνικό μας σύστημα. Αποτελεί απώτερο στόχο του 98fm, η φωνή του δράστη να βγαίνει αυτούσια στα ερτζιανά δίχως το υποκειμενικό φίλτρο κάποιου διαμεσολαβητή, να λειτουργήσει δηλαδή το ραδιόφωνο ως πραγματικό μέσο, **ως ένας ιμάντας μεταφοράς των πληροφοριών μεταξύ δρώντων υποκειμένων**.

Σε αυτά τα πλαίσια η καταγραφή των κοινωνικών-ταξικών αγώνων, οι πορείες, οι απεργίες, οι θεματικές εκδηλώσεις επιδιώκεται να μεταφέρονται αυτούσιες, είτε με αναμεταδόσεις, είτε μέσω τηλεφωνικών ανταποκρίσεων-παρεμβάσεων ή με την φυσική παρουσία των άμεσα εμπλεκόμενων. Στόχος τόσο η «*από τα κάτω*» πληροφόρηση, δηλαδή η ανάδειξη των γεγονότων από τους ίδιους τους διαδηλωτές, καθώς και η ενημέρωση για τις κινήσεις της αστυνομίας για αυτοπροστασία από την καταστολή. Η ενημέρωση για τυχόν προσαγωγές ή συλλήψεις κατά τη διάρκεια ή το τέλος των πορειών, η δημοσιοποίηση στοιχείων από αυτόπτες μάρτυρες και η ενημέρωση δικηγόρων είναι από τα λίγα μας όπλα για να γλυτώσει ο κόσμος του δρόμου από την μέγγενη των δικαστών και των σκευωριών. Σε αυτή την προσπάθεια ο παράγοντας που καθορίζει την αποτελεσματικότητα και πληρότητα της ενημέρωσης, είναι η συμμετοχή των ίδιων των διαδηλωτών. Όσο περισσότερα τα τηλεφωνήματα, τόσο πληρέστερη και σφαιρικότερη γίνεται η αντιπληροφόρηση, ανάγοντας την σε πιο αξιόπιστη και δυναμική από την, έτσι και αλλιώς, ακρωτηριασμένη πληροφόρηση των κυρίαρχων media.

Εκτός από τις πορείες υπάρχουν και οι **αναμεταδόσεις ή ηχογραφήσεις εκδηλώσεων** πράγμα που εκτός από την δυνατότητα της ακρόασης, από όσους δεν μπορούν να παραβρεθούν με φυσική παρουσία, συντελεί στην δημιουργία ενός ηχητικού αρχείου που προσφέρεται ως πηγή γνώσης και επεξεργασίας. Από το ζήτημα των φυλακών, του λόγου των πολιτικών κρατουμένων, τους έγκλειστους των ψυχιατρείων, τους μετανάστες μέχρι τις συνελεύσεις γειτονιών, τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, τους

απεργούς και τα σωματεία βάσης, καθώς επίσης τα ζητήματα που αφορούν τη λεπλασία της φύσης και των ζώων, υπάρχουν **μόνιμες θεματικές εκπομπές** για όλα εκείνα τα θέματα της καθημερινότητας που επιμελώς αποσιωπούνται από τα κυρίαρχα media. Εκπομπές στις οποίες κατά κύριο λόγο, οι φυλακισμένοι, οι μετανάστες, οι απεργοί και οι αγωνιζόμενοι είναι αυτοί που είτε παίρνουν το μικρόφωνο στα χέρια τους είτε οργανώνουν εκπομπές εξ' ολοκλήρου και αυτόνομα.

Η καθημερινότητα καλύπτεται στο μεγαλύτερο μέρος της από το **Δελτίο Αντιπληροφόρησης** που είναι ένα δεκάλεπτο ανασκόπησης των σημαντικότερων ειδήσεων, όπως αυτές συντάσσονται από άτομα του σταθμού και μεταδίδεται σε τακτά χρονικά διαστήματα όλη την εβδομάδα. Ακόμα με την πρωινή **Ενημερωτική Ζώνη**, αναδεικνύονται αναλυτικότερα τα γεγονότα με τον αντίστοιχο πολιτικό –και όχι μόνο- σχολιασμό και όπου υπάρχει η δυνατότητα γίνονται ανταποκρίσεις μέσα από γεγονότα αντίστασης που η κυριαρχία θέλει να τα ανασκευάσει ή να τα αποκρύψει. Προσπαθούμε να μιλήσουμε όλοι εμείς για εμάς, για θέματα της επικαιρότητας, για κοινωνικό-πολιτικά ζητήματα από τα κολαστήρια των τεσσάρων τοίχων έως τα οδοφράγματα των δρόμων της μητρόπολης με αξιοπρέπεια και αίσθημα αλληλεγγύης.

Ως ραδιοφωνικός σταθμός ο 98fm διατηρεί μια συμβιωτική σχέση με την μουσική και την δημιουργικότητα εν γένει. Σταθερή επιλογή του εξ' αρχής, ήταν και είναι η στήριξη και ανάδειξη της **DIY μουσικής σκηνής** με την ύπαρξη καθημερινά μουσικών ζωνών αποκλειστικά με αυτοοργανωμένους ήχους. Με γνώμονα τον αντιεμπορευματικό χαρακτήρα τους, συνεργαζόμαστε εδώ και καιρό με τέτοια συγκροτήματα, είτε μέσω του diy.radio98fm.org, είτε στις συναυλίες και στα ραδιοφωνικά live που οργανώνονται ανά καιρούς. Τα underground μουσικά κινήματα αποτελούν επίσης ιδιαίτερο κομμάτι αναφοράς μέσω εβδομαδιαίων θεματικών μουσικών εκπομπών και αντίστοιχων μουσικών ζωνών. Η ποίηση και το θέατρο είναι ακόμα ανεξερεύνητοι τομείς...

Ως φυσική συνέπεια όλων όσων προαναφέρθηκαν στην αρχή αυτής εδώ της μπροσούρας, ο 98fm δεν επιδιώκει σε **κιλοβατικό πόλεμο**, δεν επιθυμεί την μετατροπή του σε ένα κεντρικό αρχηγείο των ειδικών της αντιπληροφόρησης με πολλούς αναμεταδότες ανά την χώρα ούτε αντιμετωπίζει την κοινότητα που τον φιλοξενεί χρησιμοθηρικά και παραγοντίστικα. Έτσι δεν έχει επιλέξει απέναντι στην κιλοβατική καταστολή του Free FM να απαντήσει με ηλεκτρομαγνητική εκπομπή που θα έβαζε σε κίνδυνο την φύση και τον άνθρωπο. Προτιμούμε να στήνουμε τα στούντιό μας **κάτω** από τις κεραιές που σηκώνουμε και να έχουμε καθημερινή δράση στις πανεπιστημιακές κοινότητες στις οποίες συνυπάρχουμε. Τα δύο σημεία εκπομπής που έχει ως τώρα ο σταθμός, δημιουργήθηκαν και συντηρούνται από άτομα με παρουσία στην καθημερινότητα των σχολών είτε μιλάμε για φοιτητές είτε όχι. **Η παρουσία εγχειρημάτων**

αντιπληροφόρησης, στεκιών, συνελεύσεων και δράσεων μέσα στα πανεπιστήμια ανεξάρτητα από την «εκπαιδευτική» διαδικασία είναι αυτή που νοηματοδοτεί το άσυλο και το προασπίζει και όχι οι νόμοι, οι πολιτικοί και οι μεγαλοκαθηγητάδες.

Δεν ελπίζουμε να μας «ακούει όλη η χώρα», ελπίζουμε όλοι να πάρουν τις συχνότητες στα χέρια τους και μέσα από αυτοοργανωμένα μέσα να σπάσουν το μονοπώλιο της εξουσίας. Από το Μάιο του 2009 ξεκίνησε μια προσπάθεια δικτύωσης των αυτοοργανωμένων ραδιοφωνικών σταθμών που βρίσκονται στον ελλαδικό χώρο. Το **Δίκτυο Αυτοοργανωμένων Ραδιοφώνων**, έχει ως απώτερο στόχο τη **δημιουργία ενός σαφώς διακριτού πόλου στην διαχείριση της πληροφόρησης**, ανταγωνιστικού στις συντεχνίες παραπληροφόρησης και αποπροσανατολισμού της κυριαρχίας. Η προσπάθεια αυτή αποτυπώνει την ανάγκη των σταθμών που συμμετέχουν να χτίσουν διαύλους επικοινωνίας βασισμένους σε σχέσεις αλληλεγγύης, εμπιστοσύνης και συντροφικότητας ώστε να συμβάλουμε όσο καλύτερα μπορούμε στις μάχες που δίνονται για την κοινωνική απελευθέρωση.

Μέσα από αυτή την μπροσούρα ελπίζουμε να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον γύρω από το αυτοοργανωμένο ραδιόφωνο, ως ένα μέσο που δεν αποτελεί πια πολυτέλεια και πειραματισμό, αλλά μια οργανωτική πρόκληση, τεχνικά και οικονομικά προσιτή. Μια καθημερινή αναγκαιότητα ενός αντιθεσμικού και αυτοθεσμισμένου κινήματος που είναι πια καιρός να αναπτύξει όπλα **αντίστοιχα** της καταστολής που δέχεται και κυρίως **αντάξια** της συμβολής του στην υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

2. Αναλυτικές μετρήσεις εφάμιλλες των «επίσημων» γίνονται σε όλα τα σημεία εκπομπής του σταθμού χωρίς να θεωρούμε απαραίτητο να τις καταθέτουμε στην ΕΕΤΤ τη στιγμή που οι τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές συχνότητες που έχει υπό κηδεμονία καταπατούν 5 και 10 φορές κάθε αποδεκτό επίπεδο ακτινοβολίας.

